

VII. kötet.

Budapest, 1892. október 30-án.

44. szám.

Ebéd után.

Férj (a ki alvás közben horkolni szokott). Nos, mit csinálunk már most, feleség?

Nő. A mit rendesen szoktunk tenni ilyenkor: én csendesen olvasok, te meg *hangosan* alszol.

Büszke szobacziéca.

Főhadnagy. Maga még csinosabb az asz-szonyánál is, lelkem!

Szobalány. Oh! hisz én a nagyságánál három százarral vagyok *vor*-ban.

Élelmes üzletember.

— Hogy egy zsemle?

— Két krajczár; hanem egy másikkal együtt csak három.

— No itt egy krajczár, adja ide azt a másodikat.

Felelet.

Censor (a vizsgáló önkénteshez). Mit fog ön tenni, ha szakaszával megveri az ellenség előcsapatait, és az futásnak ered?

Önkéntes. Csodálkozni fogok.

Lakonizmus.

A. Hol jár kend olyan sebtiben?

B. Elveszett a lovam, azt kerestem az egész éjszaka; de nem találtam meg.

A. Hm.

B. Gondolom, lemegyek a rétre, hátha ott lesz. Úgy is volt.

A. Haj!

B. Megnézem a lovat jól, hát látom, hogy nem az enyém.

A. Baj.

Katonafurfang.

Köles Balázs zupás őrmester volt és a harmadik kapitulációt szolgálta. Mindig szemét hunyt, ha a keze alatt levő legénység valami csínyet követett el. Jó maga még olyan régi szabású katona volt, a ki fiatalabb korában nem szeppent meg a kurtavastól sem, ha valami tréfát kellett kieszelni és megeselekedni.

Őrmester úr Köles szakasza híres volt az ilyen csínyekről olyannyira, hogy ha valami turpisság sült ki az ezredre, először mindig az ő szakaszánál keresték a tetteket. Az már persze egészen más kérdés volt, hogy megtalálják-e? Mert ott tagadott minden ember, mint egy alperesi ügyvéd.

Nagyon jeles firma volt századánál Beke Péter, a ki ugyan hét gymnasiumi osztályt járt ki, mégse vitte tovább a közlegénységnél. Azaz, hogy valami méltóságot mégis viselt, mert ő volt a század első dobosa. Sok volt a rovásán nagyon, s így feljebbvalói fukarkodtak a fehér csillagokkal. Beke Péter mulattatta az egész szakaszt, mindig víg volt, soha sem fogyott ki sem a tréfából, sem a csínyekből.

Épen ős volt, a nagy hadgyakorlatok ideje. Köles őrmester ezrede is részt vett a nagy hadgyakorlaton, Erdélybe vezényelték őket. Embereinket megviselte a mars, derekasan elfáradtak, a mint haladtak a görbe ország hegyein, völgyein keresztül. Persze, mikor elérték szürkületkor a kis oláh falut, örültek, hogy meg lehet egy kissé pihenniök.

Köles őrmester és Beke Péter dobos egy házba voltak elszállásolva, ha ugyan az oláh vityillókat háznak lehet nevezni.

Hogy nem látták szívesen a magyar fiukat, az bizonyos. A gazda jobb módú oláh volt és oláhuil hihetőleg eláldotta a magyar katonákat, a miből embereink persze egy kukkot sem értettek. A házi asszony fukar, zsugorinak mutatta magát, mert vacsorára puliszkával kedveskedett a vendégeknek, a kiknek sehogy sem izlett ez a vendéglátás. Beke Péter dobosnak már csínyen járt az esze. Oda szól Kölesnek:

— Őrmester úr, nem volna jobb csirkét, vagy rántotót vacsorázni?

— De bizony jobb volna. Azonban ez a népség még pénzért sem ad.

— Majd meglátjuk.

A furfangos dobos oda somfordált az oláhhoz és jelekkel iparkodott megértetni vele, hogy csirkére vásik a foga. Az oláh nem akarta megérteni. Mutatott pénzt is, de hiába.

Ekkor bement a szobába és egy árkus tiszta papirosra irt valamit. Ezzel elment hazulról, hogy valami tolmácsot szerezzen. Utközben betért az ezred irodájába, hol egy őrmester jó barátja volt; ettől elkérte az ezred pecsétjét és reá ütötte a papirosra. Így tért vissza a tolmácsal Köleshez, a kit beavatott a tréfába.

Hárman megmagyarázták az oláhnak, hogy abban az irásban megparancsolja a domnule császár, hogy csirkét süssön a katonáknak. Aztán megmutatták a pecsétet rajta.

Az oláh nem hitt az irásnak, hanem a pecsét nagyon hatott rá, és gondolkozott egy darabig. Azután megkérdezte, hogy ki adja meg a csirke árát.

— Mit kíván érte? — kérdeztette a dobos.

— Egy csirke egy forint, — válaszolt az uzsorás oláh. — A domnule császárnak sok a pénze, az fizethet, — gondolta magában.

— Jól van, — felelték.

Öt csirkét összefogdostak és lemészárolták, aztán az oláhné megfőzte, különféle áldások közt, melyekkel nem igen hízelgett a magyaroknak. Mikor megfőtt az étel, hárman jóízűen elköltötték.

Másnap korán indultak s így Bekét a dobost nem igen aggasztotta a fizetés. Ha korán odább állnak, bittal ütheti az oláh a nyomukat. De a ravasz dobos mindezzel nem elégedett meg; ő meg akarta boszulni a zsugori gazdát és a vén oláhbanyát.

A konyha-ablakban megpillantott egy jókora kenyeret és egy kisebb alaku sajtot. Gondolta, hogy jól fog az esni mars közben. Ebbe a tervébe csak Köles őrmestert avatta bele, a ki nem akart bele egyezni az élelmi cikkek elkezelésébe.

Mikor lefeküdtek, Beke megvárta, hogy Köles elaludjék. Nem is kellett sokáig várnia, az őrmestert kis vártatva elnyomta a buzgóság, és horkolt, mint egy kecskebörduda, szabályos tempóban.

Ekkor Beke kilopózott és a holmit szépen bele csomagolta kenyeres tarisznyájába. Azután bement és ő is nyugodtan aludt néhány órát.

Kora hajnalban, még alig pítymallott, megfújták az ébresztőt. Beke kapkodott és néhány perc alatt készen volt, aztán lázas sietséggel elrohant. Köles őrmester nem tudta mire vélni ezt a szorgalmat, melyet eddig nem igen tapasztalt a dobosnál. De mindjárt megfejtette a rejtélyt, midőn távozáskor tekintete az ablakra esett, a honnan az elemózsia hiányzott. Tudta, hányat ütött az óra.

Egybe sorakoztak és elindultak. Már jó sort mentek, a dobos vigan verte az indulót a század oldalán. El nem tudták gondolni, miért olyan víg a dobosuk. Köles tudta, de hallgatott.

Az őszi nap még hevesen tűzött, a fiuk elfáradtak és megéheztek; némelyiknél volt egy kis víz, de harapni való bizony kevésnél találkozott. Ekkor Beke elhagyta a dobolást és kihúzta a sajtot meg a kenyeret, hogy falatozék. De utolérte fátuma. Alig hogy bele kezdett az evésbe, a százados jelt adott a dobolásra. Hamarosan visszadugta a tarisznyába az eleséget és bele kezdett a dobolásba. A tarisznya a hátán fityegett. A Beke után lépegető trombitás is megéhezett a sok tudótágításban és elkezdte

dézsálni az előtte lógó tarisznyát. Bekének túrnie kellett, mert a dobolást nem hagyhatta abba. Mérgező volt és mérgezőben nem tehetett mást, mint nagyot rúgott hátra és vaktában úgy találta

térden a trombitást, hogy az rögtön elesett, úgy kellett feltenni a betegszállító kocsi, mely őt aztán a kórházba vitte.

Beke Péter dobosra pedig néhány heti áristomot diktáltak, hogy kipihenje a gyakorlat fáradalmait és elmélkedjék az ő tragikus esete fölött.

Vargha Tihamér.

Hajdan és most.

Hej! régen októberben
Beh vig volt az élet:
Szüreteltek, rákétáztak —
Minden hegy föléledt.

Hej! manapság októberben
Szánandó az élet:
Kukoriczát süt a gazda,
S esumaszárat éget.

Dr. Aurisztus.

Játékos szellem.

A. Siess, barátom, az életed forog koczkán!

B. Már az életem is? Eddig csak a pénzem forgott.

Választás.

Rabló (éjjel megtámad egy magános fiatal embert). Válasszon pénz és élet között!

Fiatal ember. Adja a pénzt, arra nagy szükségem van!

A lustaság netovábbja.

519

A. Igazán esodálom, hogy öcsédnek egy krajczár adóssága sincs.

B. Tudod, olyan lusta, hogy még adósságot sem csinál.

A kételkedő.

Orvos. Hamar nyolcz darab pióczát rakjanak fel a nagyasszony nyelvére!

Vő. Ah, orvos úr, a legnagyobb örömmel akár tizenhatot is; de kétlem, hogy egy is bele merjen harapni.

A kolerabacillus meghatározása.

— Tételében, mandjál meg nekem, micsede von edj kalera-bacill?

— Astaba, o mi vodj! Hát edj kalera-bacill von edj állot, o minek vonnok hánjszékelési tünetek, mert megkapott a kalerát.

Szórakozottság.

Tanár. Ugyan mit keressz itt minduntalan?

Tanárné. Semmit...

Tanár. No hiszen azt könnyen megtalálhatod.

Az ökör.

Gyaloguton hajtja a paraszt az ökreit. Meglátja egy rendőr és rá förmed:

— Hej, atyafi, nem az ökrök számára csinálták ezt az utat!

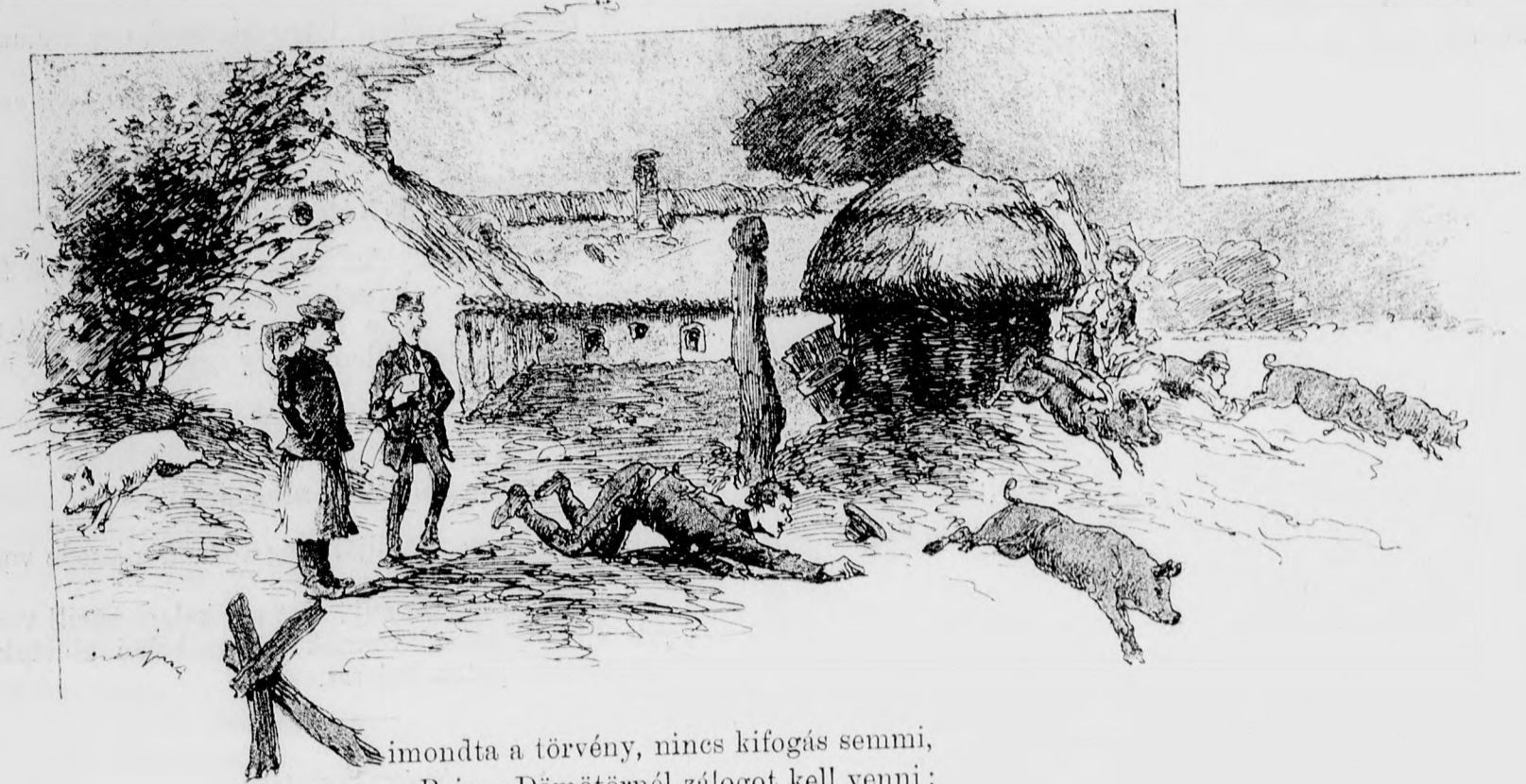
— Hát akkor kend minek jár itt? — felelt rá a paraszt.

A kis gonosz.

Nagynéni (még hajadon). Ha láttad volna, Erzsikém, milyen pompás udvarlóm volt tegnap este!...

Unokahug. Hát már olyan sötét volt?

imondta a törvény, nincs kifogás semmi,
Bajusz Dömötörnél zálogot kell venni;
És a hivatalnok, méltón szerepéhez,
Ridegen, komolyan, rövid úton végez.

Erdő mellett a ház, Bajusz Döme háza,
Nyurga végrehajtó künn-benn összejárja;
Rá esik figyelme egy borjas tehenre,
Zálogtárgynak mindjárt azt veszi jegyzékbe.

«Nyolcz nap után — így szól — hallja-e kegyelmed,
Eljövök és akkor ne várjon kegyelmet;
Mert ha pénzmag nem lesz, rögtönösen fogjuk
S hajtjuk a tehenet és vele a borjut.»

Árva kukkot sem szól Bajusz Döme gazda,
Nagy harcsa-bajuszát némán sodrogatja;
Sunyi két szemével ravaszul hunyorgat,
Gondolva magában: «szervusz neked nyolcz nap».

Jön az idő és megy, lejár a hét gyorsan,
Bajusz uram is kezd munkába titokban:
Az erdőbe lódul borjas tehenével,
Ott elesapja s így szól: «no hát most vigyék el!»

Csendes alkony táján a nyolczadik napnak
A Bajusz házánál rendre mind ott vannak:
Nyurga és a falu három kisbirója,
Pontosan megjöttek executióra.

Istállóba mennek... hanem mi a métely?
«Hé Bajusz! mi történt a kend tehenével?
Nem tréfa dolog ez, hallja-e kegyelmed?
A tehen és borju — szóljon! — hova lettek?»

Nyurga kérdésére Bajusz Döme gazda
A magasba pislant végtelen sóhajtvá:
«Jaj biz' oda vannak! nem tudom én, kérem,
Megszöktek, ellopták?... még ilyet nem értem!»

Keresik, kutatják — hasztalan, hiába,
Lemennek, felmásznak, pinczébe, padlásra;
Nincs sem itt, sem amott, Nyurga pedig mérges,
Haragja közel állt már a kitöréshez.

Zord szemeket vetett Dömötör gazdára,
Hanem lecsillapult mégis nem sokára;
Egy ólat lát ott az udvaron, közelben,
S int a kisbirónak: «ki kell nyitni egyben!»

«Kettő, négy, hat, nyolcs, tíz,» számolgatja Nyurga,
A szalmán tíz süldő hevert összebujva.
«Csülökre kisbirók! hajtani kell mindet!»
Bajusz gazda nem szól, csak áll és tekintget.

A serény kisbirók bottal a kezökben
Szurkálják a fekvő süldőket e közben,
Fel is kell az egyig és ki megyen sorra,
Levegőbe szaglász mind a tiznek orra.

És mintha gyanítnák, vagy vették már észre,
Hogy pénz nélkül jutnak végrehajtó kézre;
Jelt ad egy és hangos rőfögésbe tör ki,
S azzal neki — ucczu — s utána a többi.

A hány annyifelé, tízen tíz irányban,
Pompás szcéna volt ez az esti homályban!
A fürge kisbirók is felkerekelték,
De nyomát sem érték, nem egyetlen egynek.

Nyurga végrehajtó szörnyű haragjába'
A füle tövét is alig hogy találta
Mevakarás végett, — egész' önkivül lett,
S dulva-fulva ment el, — szidva eget, földet.

De Bajusz se soká örült a csínyjének,
S azon, hogy süldői megmenekülének;
Volt melege két nap a nagy keresésben,
Hanem összeszedni mind nem bírta még sem.

S e fölül volt még más kellemetlensége,
Törvény elé is lett ökelme idézve,
A hol száz forintot szépen rája sóztak,
Mely nagyon is elég volt mellék-adónak.

Kunsági B.

Veszélyes.

Egy körözött rablógyilkos találkozik egy régi czinkosával, a ki megszólítja:

— Hová sietsz olyan nagyon?

— Megyek külföldre, ez a hely itt nagyon veszélyes az egészségemre nézve.

Hol a logika?

Csörsz bá. A mindenségét neki! Egész életemben csak bort, sört, pálinkát ittam, és most — vizibetegségbe estem. Hát igazság ez?

Lehűtve.

— Kisasszony, szabad-e forró szívemet lábaihoz tennem?

— Hogyne! Épen fázik a lábam.

Műteremben.

Szobalány. Elküldött a nagysága, hogy mivel ő nem jöhet el s a kép nagyon sürgős, hát a többit rólam tessék festeni.

Bankár a számtanban.

Nem nagy figyelemmel hallgatja a kis Smüle tanítóját, midőn az a számtanból magyaráz. A tanító ezt észre véve, hirtelen felszólítja:

— Mik állanak a hetedik helyen? (Lévén a számjegyek helyi értékéről szó.)

— A bankárok! — válaszolt a megijedt Smüle, nem jutván hirtelen eszébe a *millió*.

Párbeszéd.

A. Bizony, barátom, sok fáradságba kerül már manapság a vagyonszerzés.

B. Bizony abba kerül ott még annak az elköltése is, mert hej! de sok éjjelt nappallá kellett tennem, míg az apámról rám maradt ötvenezer forintot el tudtam költeni!

Megmagyarázta.

— Hogy van kend a szolgálattal megelégedve? — kérdi a földesúr a béresét.

— Hát instállom, ha az ember a mivoltomosságát úgy szorgalmaztatja, a hogy kivántatódik, belátás szerént, akkor elvégezheti a kötelességét takarosán.

Megfelelt.

Reporter. Egy forint ezért a kis kacsapecsenyéért? Az már csak mégis sok!

Vendéglős. No, már engedelmet kérek, az nem sok! Mit kap ön az ön kacsáiért?

Spanyol románcz.

Donna Anna legszebb lány volt
Hires Madrid városába,
S Don Kristóf hires legény,
— Szép piros volt az orcája.

Don Kristóf gazdag is volt,
De biz' mindez mind hiába...
Donna Anna nem gyult lángra,
— Pedig piros volt orcája.

Annál jobban lángolt, égett,
Epedt Kristóf ő utánna.
És gondolta: «szeretni fogsz!»
— Hiszen piros volt orcája.

Egyszer Annát átölelte
S ajka tapadt az ajkára...
Két csattanás — s Kristofónak
Még pirosabb lett orcája.

Ajkay Zoltán.

Szorgalmas.

I. jogász. Jársz előadásra?

II. jogász. Járok mindennap.

I. jogász. Mindennap?

II. jogász. Igen; a *Folies Capriceba*.

Kolera-járvány alatt.

— Kit híjünk komának?

— Akárkit, csak ne a — komma-bacillust!

A gyermekszobából.

— Úgy ám, mamám, udvarol nekem Kálmánka.
— Hogy-hogy? — kérdi a mama.
— Hát tegnap is vett egy krajezárért édes gyökeret és együtt ettük meg.

Sport.

Vidéki városban tartott lóversenyre engedte az asszony cselédeit. Midőn haza jönnek, kérdezi az egyiktől:

— No, Ilka, hát kinek a lova érkezett be elsőnek?

— Hát, kérem, a Sós Pistáé; de nem volt igazságos, mert a Mácsai Ferkó lova jött elől és amaz kikerülte, oszt' elhagyta.

Gyógyszertárban.

— Hát tulajdonképen mi baja a feleségének? — kérdi a gyógyszerész a cigányt.

— Bizsöny nem tudom én, kirem álássán, volt ázs már á segedi operaházsbá is, ott se tudták, hánem ádjon neki ázs úr olyan orvosságot, á ki még senkibe se vót.

Darwin-theoria.

Tanár. Miben áll a Darwin-theoria?

Vizsgáló. A Darwin-theoria abban áll, hogy... hogy... az emberek a majmoktól, a majmok pedig Darwintól származnak.

A villámhárító.

Unokahug. Ugyan, édes néni, hogy bánhatott ma délben olyan kiméletlenül a szegény bácsival?

Néni. Hagyd el, lelkem, annyi bosszuság ért ma, hogy ki kellett valakire öntenem a mérgemet, különben megpukkadtam volna. De hogy is ne, mikor reggel mindjárt kifutott a tej, a takarítás alatt a szakácsné leverte a nagy virágvázámat, délben meg el volt sózva a leves —

Unokahug. Dejszen akkor nem a bácsit, hanem a szakácsnét kellett volna lehordani!

Néni. Igen ám, csakhogy az rögtön a faképnél hagyott volna, s hol találok nyolcz forintért olyan jó szakácsnét?!

A pap-kóró.

Vizitáczióális látogatás alkalmával beszáll az esperes az öreg n-i paphoz, a ki nagy fősvény hírében állott, mindamellett jó ezimbora volt. Kemény januáriusi hideg volt. A tiszteletes kapja magát s a vendégszoba kályhájába betesz egy szál égő gyertyát. Midőn az esperes belép, fogvaczogva jegyzi meg:

— Ejnye a ki áldotta! be hideg van itt!

— Hát hiába, én csak pap-kóróval tüzelek. Hanem mindjárt melegebb lesz.

Csakhamar hozzák fel az első kupa bort, utána a másodikat és így tovább sine fine. A bor jó erejű lévén, meghozta a jó kedvet is, és a két kollega jóízű beszélgetésbe merült.

Egyszer csak az esperes megszűnt a hideg ellen panaszkodni.

— No, már mégis melegebb van.

— Ilyen a pap-kóró természete, csak lassan melegít.

Rövid idő múlva az esperesnek melegedni kezdett a füle.

— Komám, oltsd ki már azt a tüzet, olyan meleg van, majd meggyulok!

Persze, az ablaktáblákon akkor is gyönyörű jégvirágok diszelegtek.

A század végén.

— Édes apa...

— Mi kell, kis leányom?

— Ijass be a leánydimnáziumba!

— Úgyan miért, aranyosom?

— Otos atajot lenni.

— Okos?... Látod, a mama se járt gymnáziumba, még is elég okos.

— De én otosabb atajot lenni.

Az asszony olyan mint a bor; kevés belőle — jó, sok — megárt.

*

Sok ember csak azért hord magánál gyufát, hogy azt higgyék: telik neki szivarra is.

Rothadt saláta.

Kosztadónál ebéd alkalmával.

— Halljátok, fiúk, a hasatok árgyélussát, együk már meg ezt a krumpli-salátát, mert úgy látszik, megtanulja a járást az asztalra.

Megmagyarázta.

— Komám, mi az a fogalmazás?

— Mi volna más, mint rágás. Mert az ember a fogával rág, hát akkor fogalmaz.

A műhelyben.

I. suszterinas. Hány vége van egy kolbásznak?

II. suszterinas. Kettő.

I. suszterinas. Nem igaz, mert három.

II. suszterinas. Hogyan?

I. suszterinas. Az első vége az egyik, a második a másik...

II. suszterinas. És a harmadik vége?

I. suszterinas. Mikor megeszem, akkor is vége van.

Modern gyermek.

— Tudod-e már a leczkét, Samu? — kérdi a nagypapa unokájától.

— Úgyan, nagypapa, hogy lehet már olyan korban az ember annyira kíváncsi?

Drága ló.

Egy kis bozontos lovat árul egy suhancz. Kérdi egy vásáros:

— Hogy a ló, öcsém?

— Száz forint az ára.

— Micsoda? Ezért a macska-béka kicsi lóért mer kend kérni száz forintot?

— Kicsi, de vén!

— Hiszen nem is eszik.

— Nem bizony, mert beteg.

— No, ez ugyan derék dolog! Hogyan kérhet kend egy kicsi, vén, beteg lóért száz pengőt?

— Nem kérnék én, kérem alázattal, de épen annyira van szükségem.

A szombati mosás ellen.

A borzas fejű gyerek ríva tiltakozott a minden szombati napon végbemenő nagy *fejmosás* ellen:

— Nem is értem, hogy édös anyám mit sikálja minden szombaton a fejemet, mintha nem elegendő volna minden esztendőben egyszer.

— Hallgass! — rivallt rá az anyja és még jobban súrolta a borzast; de a gyerek nem hallgatott, hanem folytatta:

— Hisz a nótában is az van, hogy: «Nagypénteken mossa holló a fiát», — pedig azé fekete!

Gyermek-észszel.

A verbászi tanító ellátogatott nejével és kis fiával a szomszéd mezővárosban lakó kollegájához. Hazamenet a kocszi az ajtó előtt áll, és a mama a kis nebulóval helyet foglal, míg az apa a ház népétől búcsút vesz. Ebben a pillanatban megered az eső, a papa siet a kocsizhoz, mire a kicsike megszólal:

— Ugy-e, papa, mégis csak jó, hogy te most a mienk vagy? Nem kell itt maradnod, hanem alá bujhatsz a *mi* esernyőnk alá.

Őszinte vallomás.

Kisasszony. De hihetek-e szavainak, hogy engem önzetlenül szeret?

Kereskedő. Feltétlenül, drága nagysád! Én csak kereskedelmi ügyben szoktam hazudni.

Az ál kolerás.

Soha olyan gazembert, mint az Ajzigi Benloch rőfös-kereskedő és tiszaföldvári regálebérő kocsisa, Pál, még nem láttam. Se szeri, se száma az eseteknek, melyekben Ajzigi Benloch becsapódott. Nem volt év, a melyben 10—15 selyemkendő meg 1—2 vég vászon rőfös-üzletéből el ne tűnt volna. Az meg sehogy se ment Ajzigi Benloch fejébe, hogy ha ő hozat Érmellékről egy gönczi hordó bort, mire a Noé-megáldotta nedű az asztalra kerül, hát már csak 8—10 butélia leszen belőle.

Most olyan dolgot vagyok elmondandó, a mit Pál úrfi — így hitta Ajzigi paripáinak (16 pengő darabja) jókedvű abrakolóját mindenki — a jámbor Ajzigi nagy rémületére megcselekedett.

A 73-as kolerában történt, hogy Ajziglék egy napon tisztán kalarábét főztek. Volt pedig ez a kalarábé az egyedüli étel, a melyet Pál úrfi, a tizenhat pengős paripák fennebb említett jókedvű abrakolója, ki nem állhatott, megvetett, és — meg nem evett. De minthogy Pál úrfi becses gyomra a nem ebédelést egyáltalában nem viselhette volna el, Pál úrfinak okvetlenül gondolkoznia kellett, hogy azon testrészenek, mely már Menénius Agrippa meséjében is nagy szerepet játszik, igényeit kielégítse.

Már egy jámbor, még pedig kóser kereskedő élesztárában hogy ne találkoznék holmi fajtosabb gyomortöltelék. Ott állott bődönszámra a felséges libaszír, mely magyar vaniliás (vulgo foghagymás) kenyérral nem megvetendő étel.

Pál úrfi is egyet gondol, előszed egy foghagymát, leszel egy jó darab kenyeret, a kettő között dörzsölés által dörzsvillamosságot fejlesztvén, az immár foghagymás kenyeret mindkét oldalán megpirította, s jó bőven megkente egy sakter által jobb létre szenderített liba zsírával, hogy csak úgy csurgott le a kenyérről.

Az első darab pirítóst csakhamar egy második, ezt meg egy harmadik darab is követte. Pál úrfi alaposan jóllakott. De ilyen lukullusi lakomára vizet inni... úgyszólván gasztronómiai bűn volna, gondolta magában Pál úrfi. Gondolkozni kezdett, hogy hogyan juthatna ő borhoz. Venni venne ugyan, de ahhoz szükséges egy tényező — a pénz, a mely előtte teljesen ismeretlen fogalom — hónap utolsóján.

Hogy gazdájától bort kapjon, arról szó se lehet, mert Ajzigl úr inkább kihúzatná a két fogát — a mi még megvolt neki, — mintsem egy csepp bort adjon a kocsisának — hétköznap.

Pál úrfi agyában nagyszerű gondolat érlelődött meg. Kiment az udvarra, tetetett vánszorgó lépésekkel. Az udvar közepén a legnagyobb porba lerogyott, s elkezdett ordítani rémségesen:

— Jajaj!! Ajzigl nemzetes úr! Jajajaj!! oda vagyok!! végem van!! Korelám van, meghalok!! Jajaj!

Osszeszaladtak a szomszédok mind, s tehetetlenül bámulták a port rugdaló Pál úrfit.

Ajzigl is megijedt szörnyen, hamar megitta Pál urat konyakkal, s még azonfelül bele diktált pár butélia jóféle tokaji mászlást.

Több se kellett Pálnak, miután megkapta, a mit óhajtott, feltápázkodott, bár a bor és szesz erősen húzta lefelé, elvánszorgott az istállóba, s kialudta a rém «korelát».

Ajzigl ma is azt hiszi, hogy a tokaji mászlás a leghathatósabb szer a kolera ellen.

Annyi azonban szent, hogy Pál úrfinak nincs rossz szisztusa. Szjő.

Columbus tojása.

Tanár. Miről nevezetes Columbus?

Tanuló. Columbus híres tojásairól nevezetes.

Metamorphosis.

Pestre jön a tót gyerek
És beáll napszámba,
Eszik hagymát, kenyeret
S főtt krumplit hajába.

Széles kalap a fején,
Szürkankó a vállán;
Bőrtüsző a köldökén
És boeskor a lábán.

Hordja fel a köveket
És a meszet szépen,
Megjárja a kereset:
Hat forint egy héten.

Haza is küld pénzmagot,
Meg is tart magának;
Néha csap egy jó napot:
Tudnik vasárnap...

S ha költözik a madár
Melegebb hazába,
Gyurkó is kész menni már
Haza Tótzországra.

De nem úgy mint jött, gyalog,
Urasan zónázik
Vele olesón elrobog
A «gízes» hazáig.

Büszkén rakja lépteit
Az utcákon végig,
Sokan meg sem ismerik,
Urifinak nézik.

Egészen megváltozott
Pesten tartózkodva,
Visel modern kalapot
S van neki gérokkja.

De nadrágja, az ugyan
Egyszer a szép ám csak,
És esizmája, hogy olyan
Nincsen a papjának.

Le is nézi a falut
És a legénységet,
Pankával is csak amúgy
Félvállról beszélget.

Kunsági B.

Nevető fejfák.

Itt nyugszik Kis Ferencz,
meghalt 65 éves korában,
40 évig élt boldog házasságban özvegyével,
a ki túlélte őt.

Halottakat hordott
Életében Miska;
Hajtott sok rossz gebét
Temetőbe s vissza.
Addig járt ez úton
Vigan ide s tova,
Mig egyszer őt hozta
Ki Szent Mihály Tóvá.

Asszony-nénémnek. Mi is koszorús irónkkal tartunk, a ki szerint addig tart ifjuságunk, míg kedélyünket megőrizzük. Néném-asszonyt is a soraiból kisugárzó kedély tükrében hamisítatlan hugomasszonynak látjuk. Hálára fog kötelezni bennünket, ha jövőre sem hagyja a feledés tengerébe veszni az ilyen «igazgyöngyöket». — *Remete, I. K. Biró uram* a mi vonatunkról is lemaradt, úgy kívánja a következetesség; a többi helyet kap. Ha önök felé a gerezd bőven ereszt, akkor nekünk is jó szüretre van kilátásunk. — *Budapest, V. T.* Az adoma sokat ígérő kezdet után járt ösvényre téved, a versikék se különbek. A poéma sorsa a szomszédban dől el. — *Budapest, A. Z.* Egyik jön, másik megy. — *Budapest, W. J.* Ugy is tettünk, nem tudjuk tehát, mi sors vár reá. — *P. L. H.* Egyikök nagyon is helyi érdekű, a másik meg éppenséggel érdektelen. A szomszédban is szívesen látják, csak győzze! — *Budapest, A. H.* Mindkettőnek hasznát vesszük. — *Debreczen, Cs. E.* Valamennyi sikerült, s nagy részök új is; de sajnos, az a szokás nálunk szokatlan. — *Dr. Cyrkalom.* Egytől-egyig asszentáltuk. — *Győr, Egy előfizető.* Legközelebb felhasználjuk. — *Komor.* Előbb-utóbb megőrökitjük. — *Eger, B. H.* Egy híján most is beváltak. — *Szeged, Dr. L.* Meg kell hagyni, eredeti ötlet, hatodfél év mulva reklamálni, mert — mint írja — 1887 óta csak most vette észre, hogy mindez ideig nem kapott lapot. Hogy teljes legyen a tréfa, megküldenök a reklamált számokat, ha már réges-régen el nem fogytak volna. — *Budapest, M-y.* Az állandóság csak öntől függ. A mi használható volt köztük, mind közöltük. Lap megy. — *Budapest, F. M.* Kettőt felhasználunk belőle, a többivel is szívesen látjuk. — *Budapest, Sch. J.* A históriában van némi ötlet, ha nem is egészen új, csak egyről feledkezett meg, hogy az a bizonyos állat már olyan régen kivesszett hazánkban, hogy a mi népünk még a nevét is alig ismeri. Megpróbáljuk átgyúrni. A számár históriája nagyon elesévelt dolog. — *Yan-Tsi.* Mind a kettőt beszorítjuk.

— Olvasóink figyelmébe ajánljuk a «Franklin-Társulat»-nak, mai számunkhoz mellékelte, kivonatos könyvjegyzékét, **leszállított áru teljesen új könyvekről.**

— **A Gróf Esterházy-féle cognac-gyár** magas elismerésben részesült **Bismarck** herceg, a német birodalom hatalmas és nagy megteremtője részéről. Varzinban, f. é. aug. 30-án kelt **Bismarck** herceg sajátkezűleg írt levele, melyben «**kitünőknek**» és «**tökéletesnek**» mondja a gróf Esterházy-féle cognacot.

A szerkesztésért felelős: *Baróti Lajos.*
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: *BARÓTI LAJOS.*

A képeket horganyba edzi: *FRÜND.*

Hamburgi és Moskai

cégek részére két waggon árú és Patent Phönix ezüst asztali készletek, evőeszközök stb. lefoglaltattak. Bécsi raktáramba lerakattak, s meg lettem bízva a hitelező gyár által, az árú **gyors eladásával.**

Gyors lebonyolítás

miatt elhatároztam mindent

95 kr.

csékely ár mellett odább adni.

- 6 db Phönix ezüst evőkanál 95 kr.
- 6 " Phönix ezüst villa ... 95 kr.
- 3 " hozzáálló, aczélpjú kés 95 kr.
- 12 " Phönix ez. kávéskanál 95 kr.
- 1 " Phön. ez. levesm. kanál 95 kr.
- 2 " kávé és tejmerítő kanál 95 kr.
- 2 " ezüstöz. gyertyatartó 95 kr.
- 6 " ezüstözött japán táleza 95 kr.
- 6 " ezüstözött tojáссерleg 95 kr.

44 db összesen véve 8 frt 55 kr. helyett, csak 6 forint 50 kr. habár ezelőtt 25 forintra volt értékesítve.

Phönix ezüst örökké fehér marad mind valódi 13 latos tiszta ezüst; eddigi gyártmányokat mind tulhaladja.

Megrendelések posta utánvétel mellett eszközöltetnek, azon kijelentéssel, hogy a pénz azonnal visszaadatik, ha valakinek meg nem felelne. — Irodámba sok száz elismerő levél van előterjesztve.

BÉCSI ÁRUHÁZ

„a magyar koronához“

FEKETE, Wien, V., Rüdigerasse Nr. 1/15.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható

VIG ÓRÁK

ELBESZÉLÉSEK, TÁRCZÁK.

Irta

BERCZIK ÁRPÁD.

Ára füzve 1 frt 20 kr.

Tartalom: Leány! — Ottl. — A báránka. — Hogy töltötte napjait az öreg úr? (Emlékjegyzetek Deák Ferenczről.) — Szól a madár! — A bús magyar. — Egy pesti ház. — A commisió. — Virginia. — Az a bizonyos «egy» ruha. — A fehér rókák. — A mandátum. — Először a színházban. — Jó bor. — Az első látogatás. — Ugyetlen udvarló. — A hódrémes kabát. — A kölesönkérők. — A grajzler. — A beteg diák. — Egy szakáll története.

Hat aranyérem, diszkereszt és diszoklevelek.

Cognac

Gróf Esterházy Géza

saját gyártmánya

orvosi tekintélyek által ajánlva felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség

a * * * * cognac,

mely mindenütt kapható.

Cognacok tiszta borból idegen anyagok hozzávegyítése nélkül francia mód szerint készül, s ezért járványos betegségekkel, különösen **kolera ellen** óvószerül sikerrel használható.

A Gróf Esterházy Gézafele cognacgyár igazgatósága
Budapest, VI., külső váci-út 23.

Páris, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Csak akkor valódi, ha a sárga dugón az az égetett felírás van: «Gróf Esterházy Géza.»

Sakertői vélemény: A forgalomban lévő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

TENNYSON ALFRÉD

KIRÁLY-IDYLLJEI.

Angolból fordította és bevezette

SZÁSZ KÁROLY.

Kiadja a Kisfaludy-Társaság.

Ára füzve 2 frt 50 kr. Vászomban kötve 3 frt.

Tartalom: Bevezetés. Király-idyllek. — Arthur eredete. — Gareth és Lynette. — Geraint és Enid. — Merlin és Vivien. — Lancelot és Helén. — A szent Grál. — Pelleas és Ettare. — Az utolsó torna. — Ginevra. — Arthur eltűnése.

Az Olesó Könyvtár-ban, szerkeszti Gyulai Pál, megjelent:

- Tennyson Alfréd. **Király-idyllek.** I. Helén. II. Ginevra. Ford. Szász Károly. Ára 20 kr.
- — **Arden Enoch.** Fordította János Gusztáv. Ára füzve 20 kr.
- — **Költői beszédek.** Ford. Csukási József. Ára füzve 30 kr.

Olga!

Eltaláltam: maga az, azzal a különbséggel, hogy nem «régi», de «mostani» is, Irnék, ha címét tudnám. Tudassa kérem.

Az Urambátyám hirdetés-felvételi irodája Budapest, IV. ker., Váci-utca 10. sz.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

ÉVA LEÁNYAI.

HÉT TÖRTÉNET.

Irta

VADNAI KÁROLY.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

Ara füzve 1 frt 20 kr. — Díszkötésben 1 frt 60 kr.

Tartalom: Bevezetés. — Az őrangyal. — Lili comtesse. — Az asztalfiók nagy titka. — A szörnyeteg. — A játékszer. — A kain-jegyek. — A «paradicsom»-ban.

„Nincs többé fejfájás!”

D. GÖTZ Migraine-pora

huszonöt év óta egyoldalu, ideges, rheuma-szerű, sőt gyomorból származó fejfájás ellen a legjobb sikerrel használtatott, mit több ezerre menő köszönet-nyilvánítás bizonyít. Utolsó időben a

«MADRIDI UDVAR»

és Baross Gáborné ő excellenciája feltűnő eredménnyel használta. — 1 doboz ára használ. utasítással 2 frt, 1 kis próba-doboz 1 frt.

Eredetiben kapható Fáykiss József „nagy Kristóf”-hoz címzett gyógyszer-tárában, továbbá Török Józsefnél, király-utca 12. Budapesten.

Postai megrendelések azonnal eszközöltetnek.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

A NAGY MANÖVER és EGYÉB BAKATÖRTÉNETEK.

Irta

KACZIANY GÉZA.

Ara füzve 1 frt.

Tartalom: A magyar baká. — A nagy manöver. Ujra mondurban. — Taktus-egrecérozás. — Cél! — Tűz!! A sátoztáborban. — Nakt-manéber. — Tábor-szemle. — Előőrsön. — A nagy roham. — Oszolj. — A görbe országból: Koplalásaim. — A bóra. — Az üldözött kakas. — De profuntis. — Hadjárat békében.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságot jótállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonkint 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. Capotes Americains testja 2 frt. Sajeti Spouges női óvszerek, Prof. Lister módszere, testja 1, 2, 3 és 4 frt. Ujdonságok. Pelyporus avantage 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63 U. es. k. kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett cég és Paris, 13. Rues petites Ecuries, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára

Mindennemű hangszerek átvitása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

ANGLO-NYOMDA

Gránátos-utca 20. BUDAPEST, Gránátos-utca 20.

A Károly-kaszárnyával szemben.

Ajánlja légszűrőre berendezett, s a jelenkor kívánalmainak minden tekintetben teljesen megfelelő legújabb és legdivatosabb betűkkel ellátott könyrnyomdáját. hol minden néven nevezendő nyomtatványok, u. m.: folyóiratok, önálló művek, üzleti kimutatások, árjegyzékek, falragaszok stb. a legkisebbtől a legnagyobbig pontosan és jutányosan készítettnek.

„Anglo-nyomda papirraktára“ Erzsébet-körút 54. sz. (a nagy-körúti fürdő átellenében).

SCHWARZ GYULA

HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,

Váci-utca 10. BUDAPEST, Váci-utca 10.

Minden bel- és külföldi hirlap számára szigoruan az árszabály-
szerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók“ és az
„Urambátyám“ kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik.
Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban
történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapok-
ról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.